

Lengyel Boldizsár

Érted hulló pillanatok

3.

Árnyékod jár az úton

Testünk nyomát őrzi a gát

Suhanc szél hozza felém

Tested párolgó illatát

Várok nézem az utat

Makacs hit fűt a fény vakít

Lomha varjúhad repül

S a napra sötét gyaaszt borít

8.

Már rég csonttá aszott a föld

Porzik lelke az égre

Hívogató harang ha szól

Isten sajnáld meg végre

Szállunk mi is mint porszemek

A tér utunk sem állja

Szívünk utolsót dobban és

Föllángol mint a máglya.

11.

Kopott tükörben látom arcod

Szemed sötét fénye ragyog

Mint lecsapódott meleg pára

A hűs üvegre ráfagyok

Bezárlak őrzöm arcod mását

Aki vagy úgysem az enyém

Kihűlt Hold ül húsvéti égen

Feltámadásra nincs remény

Aztán felszikkázik aranylón

Lángba borul mit itthagytok

Arcod tükrével merre járok

Elsápadnak a csillagok